

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/259/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

210/2011. (VII. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 16-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2011. július 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i.

A panaszos beadványának visszavonására tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. május 16-án elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amit május 19. napján aláírásával is megerősített, illetve azt kiegészítette.

I.

1) A panaszbeadvány szerint a panaszos feljelentést tett válófélben levő férje ellen 2011. március 16-án, kiskorú veszélyeztetése miatt (mert a férj a kiskorú gyermekkel felnőtteknek szóló filmet nézetett). A panaszos a panaszt a D.-i Rendőrkapitányság Gy.-i Rendőrőrsén tette meg, ahol egyébként közölte azt is, hogy elköltözik a fiával együtt otthonukból. A feljelentésbe azért nem írta bele a panaszos az új lakcímét, mert félt, hogy férje zaklatni fogja, ugyanakkor megadta telefonszámát.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2011. április 11-én telefonon kereste valaki a panaszost azért, hogy másnap 16 órakor jelenjen meg a Gy.-i Rendőrőrsön. Az illető telefonon annyit közölt, hogy rendőr és hogy „ez egy telefonos idézés”. A panaszos azt gondolta, hogy ez a férje egyik újabb „tevékenysége”, ami arra irányul, hogy idegileg tönkre tegye a panaszost a válás miatt. Ennek ellenére a panaszos azt mondta a telefonálónak, hogy másnap odamegy a rendőrségre. A panaszos azonban a következő napon beteg lett. Felhívta az ügyintézőt és jelezte neki, hogy orvoshoz kell mennie, ezért nem tud az adott időpontban bemenni a rendőrségre, illetve megemlítette azt, hogy a következő, írásbeli idézést jelenlegi lakcímére küldjék ki (amit egyébként a feljelentése alkalmával a rendőrségen megadott). Az ügyintéző annyit közölt, hogy a panaszos feltétlenül kérjen orvosi igazolást. Ezt követően 2011. május elejéig nem történt semmi. Ekkor a panaszos talált a társasház postaládái felett egy postai ajánlott levélről szóló értesítést. A panaszos nem tudja, hogy a postás mikor tehette azt oda, de látta, hogy a levelet újra megkísérlik kivinni 2011. május 11-én. A panaszos – aki reggeltől estig dolgozik, hogy eltartsa egyedül nevelt gyermekét – nem tudott elmenni a postára a levélért, ezért úgy gondolta, hogy a megjelölt napon otthon várja a postást.

2011. május 11-én 5 óra 50 perckor a panaszos arra ébredt, hogy csengetnek. Félálomban kiszólt, felöltözött és kiment. Két rendőr állt a kapuban, akik közölték a panaszossal, hogy öltözzön fel, mert velük kell mennie.

A panaszos átöltözött és lement a társasház emeletéről. Az egyik rendőr közölte vele, hogy mivel a panaszost már háromszor idézték be a rendőrségre, de nem jelent meg, elővezetését rendelték el.

A panaszos ekkor jelezte a rendőröknek, hogy nem igaz, amit mondanak, azok azonban csak annyit mondtak, hogy ne vitatkozzon a panaszos, hanem írja alá az elővezetésről szóló határozatot és menjenek. A panaszos ekkor jelezte a rendőröknek, hogy panaszt fog tenni, de beült a rendőrségi gépkocsiba, ahol még egy rendőr tartózkodott.

A panaszos a rendőri intézkedést túlzásnak tartja, mivel a büntetőügynek ő a sértettje (feljelentője) és csupán a tanúvallomása miatt kellett a rendőrségen megjelennie. Az elővezetés elrendeléséről szóló határozaton az szerepel, hogy két alkalommal idézték szabályszerűen, ami azonban a panaszos szerint nem felel meg a valóságnak, mivel ő csak egy portai értesítőt kapott. A határozat szerint a panaszos sem előzetesen, sem utólag nem mentette ki távolmaradását, ami szerinte szintén nem igaz, mert személyesen hívta fel az ügyintézőt amiatt, hogy orvoshoz kell mennie. A panaszos megtette a tanúvallomást és átadta az orvosi igazolást is.

2) A panaszos beadványának mellékleteként megküldte az elővezetés elrendeléséről szóló határozat és az orvosi igazolás másolatát is.

a) A panaszos elővezetését az elrendelésről szóló határozat tanúsága szerint a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 195. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és

aszerint minősülő kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt folyamatban levő büntetőügyben rendelték el – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 162. §-a alapján. A rendőrőrs parancsnoka a D.-i Rendőrkapitányság hivatali helyiségébe, 2011. május 11. napjára kérte a panaszost előállítani. A határozat indokolása szerint a panaszos feljelentést tett a férje ellen. A panaszost telefonon történő idézését követően – amelyen nem jelent meg – magát sem előzetesen, sem utólagosan nem mentette ki. Az eljárás során kihallgatása szükségessé vált, ezért határoztak a panaszos elővezetéséről.

b) Az orvosi igazoláson az szerepel, hogy a panaszos 2011. április 12. napján megjelent az orvos rendelésén, és betegsége miatt „indokoltan mulasztott”.

3) a) A Testület 2011. május 19. napján levélben tájékoztatást adott a panaszosnak a működésére és hatáskörére vonatkozó szabályokról, továbbá – a panasz alaposabb kivizsgálása érdekében – kérte, hogy panaszát egyes kérdések tekintetében egészítse ki. Az azóta eltelt időszakban a panaszos nem válaszolt a Testület levelére, a tértivevény sem érkezett vissza, ezért a Testület munkatársa 2011. június 20. napján telefonon kereste meg őt.

A panaszos közölte, hogy a Testület tájékoztatását és a panasz kiegészítését kérő levelet megkapta, azonban a kérdésekre már nem akar válaszolni. Meggondolta magát, és nem akarja, hogy az ügyintéző rendőrnőnek problémája legyen a panaszbeadvány miatt. A panaszos közölte, hogy a továbbiakban nem kívánja a Testülettől panaszának érdemi kivizsgálását. A Testület munkatársa tájékoztatást adott a panaszosnak a panaszbeadvány visszavonásának következményeiről, amit megértett és tudomásul vett.

b) A panaszos 2011. június 20-án elektronikus úton küldött egy nyilatkozatot, amelyben úgy fogalmazott, hogy „eláll panaszától”, és kérte, hogy a Testület tekintse „visszavontnak” az ügyét.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantató rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület eljárása az Rtv. említett rendelkezése alapján a panaszos egyoldalú akaratnyilatkozatán – kérelmén – alapul, amely az eljárás során szabadon módosítható, illetve a panaszos rendelkezési joga a panasz visszavonására is kiterjed. A Testület hivatalbóli eljárására ezen utóbbi esetben nincs jogszabályi lehetőség.

Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos – mint az ügy ura – a Testület eljárását megindító nyilatkozatot – panaszt – tett, azt azonban későbbi nyilatkozatával visszavonta.

A Testület a fenti indokok alapján – mivel a panaszos akarata az eljárás folytatására nem terjedt ki – a rendelkező részben foglaltak szerint, az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2011. július 21.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET